

[Stegger Nielsen.]

gaar Invaliditet eller Død, der er indtraadt eller indtræder som Følge af Ulykkestilfælde, foraarsaget af Krigens o. lign. Denne Opbygning har vi fra vor Side intet imod, og i øvrigt finder vi Opbygningen i det hele naturlig.

Erstatningsbestemmelserne, der bygger paa Princippet Ydelse een Gang for alle efter Ulykkesforsikringslovens særlige Regler og med en Udbetaling, der først finder Sted efter Krigens eller Krigstidens Ophør, finder vi ogsaa rimelige. Præmiebetalingen sættes til 12 Kr. om Aaret som Maksimum i indtil 5 Aar efter Krigens eller Krigstidens Ophør. Højere kan Beløbet altsaa ikke blive, men det kan eventuelt blive lavere alt efter de Beløb, man til sin Tid kan skønne bliver nødvendige. Kontingentforhøjelser er jo ikke populære i Befolkningen, allermindst i Tider, der økonomisk set er onde, men Spørgsmaalet er, hvad man faar for den øgede Kontingentydelse. Her faar man, det maa indrømmes, en gensidig Forsikring mod en Risiko, som i Øjeblikket er overhængende. At Ordningen administreres gennem Sygekassevæsenet, og at Præmien opkræves sammen med Invalidpræmien, maa betyde en billigere Administration.

Handelsministeren fremsatte i Gaar nogle specielle Udtalelser vedrørende § 16, som giver ændrede Regler for Beregningen af Invaliditets- og Dødsersatning for søfarende efter Krigsulykkesforsikringsloven af 19. December 1936. Den højtærede Minister har Ret i, at Loven for Søfolkene giver baade plus og minus. Søens Folk maa herefter selv betale til denne Forsikring; det er jo et Minus. Men Redernes Bidrag lettes noget ved den ændrede Beregningsmaade, hvor Aarslønnen indgaar med et mindre Beløb end før, og Lovforslaget tilsigter en udvidet Risikodækning for Søens Folk, nemlig ogsaa for Tidspunkter, hvor de ikke omfattes af Ulykkesforsikringsloven. Disse sidste Ting er jo et Plus.

I Relation til den højtærede Ministers Udtalelser om Rederne og deres Vanskeligheder vil jeg sige, at ogsaa jeg tror, at her er der noget alvorligt at tænke over, saaledes som Forholdene har formet sig i disse Aar med stærkt øgede Forpligtelser. Ministeren sagde, at de maaske var øget i et saadant Omfang, at de ikke vilde kunne bæres, og Ministeren maatte eventuelt senere komme til Bevillingsmagten for at opnaa Ændringer og Lettelser i disse Forhold.

Naar saadant til sin Tid maatte fremkomme, vil mit Parti se derpaa med Velvilje.

Der kan muligvis være Anledning til at drøfte visse Enkeltheder i det Udvalg, som jeg forstaaer bliver nedsat, og der kan være enkelte Ting, som maaske ogsaa vi ønsker at spørge den højtærede Minister om, men i det store og hele kan vi under de Tilstande, der raader i Verden og ogsaa i vort Land, erkende Nødvendigheden af en Lovgivning som denne. Jeg kan derfor med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne tilsige vor Medvirken til en hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget.

Jørgen Jørgensen: Jeg takker den højtærede Handelsminister for Fremsættelsen af dette Lovforslag, der slutter sig som et Led til de Love, som er vedtaget angaaende en solidarisk Forpligtelse Borgerne imellem over for de ekstraordinære Tilfælde, som Krigsbegivenhederne fører ind over vort Land, og som er en naturlig Følge af, at Krigstidens Ulykker nu kan befrygtes at ramme baade Mennesker og døde Værdier langt mere, end nogen vel havde troet, og end vi alle havde haabet.

Jeg tror, det er et heldigt Greb, at man her søger at løse Vanskelighederne baade for Søens Folk og for Rederne. Uden at komme ind paa Detailler paa dette Omraade vil jeg sige, at Handelsministeren i sin udførlige Redegørelse i Gaar gav os et Indtryk af, at man her stod over for Vanskeligheder, som man ikke var i Stand til at overse paa det nuværende Tidspunkt, hverken for Redernes eller Søens Folks Vedkommende.

Jeg er meget tilfreds med, at man ikke opretter nye administrative Organer, og ligeledes med, at man ikke vil forsøge at indføre forskellige Præmiebeløb, saadan som det er nævnt i Bemærkningerne at man har haft under Overvejelse. Jeg tror, det er rigtigt at blive staaende ved nogle klare, enkle Bestemmelser, som hverken vil volde administrative Vanskeligheder eller Vanskeligheder med Hensyn til at forstaa, hvorledes Loven skal administreres.

Der er enkelte Punkter i §§ 3, 5 og 14, som for mig er lidt uklare i Øjeblikket. Det er endvidere for mig uklart, om de Personer, som ikke betaler deres Præmier, er forsikrede, for vi ved jo alle, at der er nogle, som smutter fra og ikke betaler den Invalidpræmie, de skal betale til Staten ifølge Folkeforsikringsloven. Det er mig ikke klart, om man i dette Lovforslag har en Bestemmelse om, at disse Mennesker er